

min, te waarschuwen. Overtreding dezer bepaling wordt gestraft door schrapping uit het artsenregister, bij een eerste overtreding voor den tijd van drie maanden, bij een tweede voor een jaar, bij een volgende voor altijd.

ZWARE STRAF VOOR EEN AFDRIJVER. — Een arts is tot vijf jaar dwangarbeid veroordeeld, omdat hij bij een vrouw, met doodelijk gevolg, miskraam had verwekt, waarbij hij, volgens het onderzoek post mortem, belangrijke kracht had aangewend. Van de hem door de vrouw in een gezegelde enveloppe overhandigde 70 P. St. had hij een belangrijk deel gegeven aan de juffrouw in wier huis hij zijn practijken uitvoerde. Deze getuigde, dat zij gewoonlijk het honorarium voor zulke operaties (40 of 50 P. St.) met den dokter deelde. Een dienstbode vertelde, dat zij 30 P. St. aan den dokter had betaald en 25 P. St. aan de juffrouw (*Brit. med. Journ.*, 16 Februari). En de behoorlijke arts moet vechten om een halven shilling meer of minder voor de behandeling, een jaar lang, van een verzekerde.

AANLEIDINGEN TOT ONTNEMING DER BEVOEGDHEID IN CALIFORNIË. — Aan het huis van afgevaardigden voor Californië is voorgesteld, in de Wet te bepalen, dat een arts om de volgende redenen tijdelijk of voor altijd vervallen kan worden verklaard van zijn bevoegdheid: *a.* het bedriegelijk wekken van de verwachting, dat een klaarblijkelijk ongeneeslijke ziekte kan worden genezen; *b.* het adverteeren van behandeling van syphilis of aandoeningen der prostata; *c.* het beroepshalve uitreiken van een valsche verklaring; *d.* het gebruik maken van de diensten van personen, die al of niet rechtstreeks patiënten trachten te werven. (*Journ. Am. med. Ass.*, 9 Februari).

ZIEKENFONDS VOOR VROUWEN EN KINDEREN TE EDINBURGH. — In Groot-Brittannië bestaat de voor ons in Nederland onbegrijpelijke, en slechts in enkele ziekenfondsen voorkomende toestand, dat in de groote ziekenfondspractijk, de staats-ziekteverzekering, alleen de mannen verzekerd zijn, en de gezinnen hetzij particulier patiënt blijven, hetzij hulp verkrijgen van den armen-arts. Te Edinburgh hebben nu de artsen ten behoeve van de vrouwen en kinderen een „public medical service” opgericht, waarbij zeer vele artsen zijn aangesloten. Voor ieder gezinslid moet 4 pence per week worden betaald, tot een maximum van een shilling. De welstandsgrens is 250 P. St., en de artsenkeus is vrij. Narcose, vaccins, attesten, hulp bij verlossingen moeten afzonderlijk worden betaald. Ten allen tijde mag men van dokter veranderen (*Lancet*, 23 Febr.).

DE SCHOTSCHES HOOGESCHOLEN EN DE OSTEOPATHIE. — De universiteit van Aberdeen heeft de overige Schotsche universiteiten uitgenoodigd om met haar te zamen een bezwaarschrift in te dienen tegen de osteopathenwet, die thans in onderzoek is (*Lancet*, 23 Febr.).

Anders staan de Schotsche artsen tegenover de „chiropodie” (Vgl. dit *Tijdschrift* 1934, blz. 2011). Dit woord geeft gemakkelijk aanleiding tot verwarring met practijken gelijk die der chiropractors — de heeren, die de wervels hunner aanhangers recht zetten, en hen daardoor van alle kwalen genezen. De chiropodisten beperken zich tot het bevorderen van den juisten stand en vorm van den voet, en te Edinburgh hebben zij een opleidingsschool en een vereeniging, en het blijkt, dat de Schotsche afdeeling der British Medical Association zeer tevreden is, zoowel met de opleiding in de school als met het werk en de gedragingen der chiropodisten. De afdeeling heeft zich zelfs laten vertegenwoordigen aan den jaarlijkschen maaltijd der Schotsche afdeeling van de vereeniging van chiropodisten, en de vertegenwoordiger deelde mede, dat de British Medical Association wenschte terug te komen op haar weigering om de vereeniging der chiropodisten te erkennen. Zij achtte juist het optreden dier vereeniging van groot nut ter wering van beunhazerij op haar gebied, en een bij den maaltijd aanwezige chirurg vermoedde zelfs, dat eerlang aan de policlinieken voor voetafwijkingen chiropodisten als gewaardeerde hulpkrachten zouden worden verbonden (*Brit. med. Journ.*, 2 Maart).